ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ คุณภาพชีวิตของเด็กกำพร้าที่ติดเชื้อเอชไอวีและได้รับการรักษา ด้วยยาต้านไวรัสในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาวจีรยา ขนาบแก้ว

ปริญญา

พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลชุมชน)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์ ชมนาด รองศาสตราจารย์ จิตตาภรณ์ พจนามาตร์ ประธานกรรมการ

บทคัดย่อ

เด็กกำพร้าที่ติดเชื้อเอชไอวีและได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัส จะต้องได้รับการรักษา เพื่อบรรเทาอาการอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ภาวะของโรคและการรักษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของ ระดับคุณภาพชีวิต การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตของเด็กกำพร้าที่ติดเชื้อ เอชไอวีและได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสในอำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 16 คน กัดเลือกโดยวิธีเจาะจงตามคุณสมบัติที่กำหนด เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างและผู้ดูแล และแบบสัมภาษณ์คุณภาพชีวิตของเด็ก ที่พัฒนาขึ้นโดย Aeamlaor (2001) ซึ่งประกอบด้วยการประเมินคุณภาพชีวิต 3 ด้าน ได้แก่ ด้าน การได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐานสำหรับเด็ก 7 ด้าน ภาวะสุขภาพและความเจ็บป่วย และด้านความพึงพอใจในชีวิต วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพชีวิตโดยรวมของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีคะแนนอยู่ในระดับ ดี เมื่อจำแนกคุณภาพชีวิตออกเป็น 3 ด้าน พบว่าการได้รับการตอบสนองความต้องการพื้นฐาน สำหรับเด็ก 7 ด้านและด้านภาวะสุขภาพและความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีคะแนน คุณภาพชีวิตอยู่ในระดับดี แต่ด้านความพึงพอใจในชีวิตมีกลุ่มตัวอย่าง 9 คน มีคะแนนอยู่ในระดับดี ในขณะที่ 7 คน มีคะแนนอยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับบุคคลากรค้านสุขภาพในการจัดการ ดูแลสุขภาพแบบองค์รวมสำหรับเด็กกำพร้าที่ติดเชื้อเอชไอวีและได้รับการรักษาด้วยยาต้านไวรัสที่

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved

Antiretroviral Therapy in Doi Saket District, Chiang Mai Province

Author Miss Cheeraya Kanabkaew

Degree Master of Nursing Science (Community Nursing)

Independent Study Advisory Committee

Associate Professor Chomnard Potjanamart Chairperson

Associate Professor Jittaporn Chitreecheur Member

ABSTRACT

Orphaned children who are infected with HIV and receive treatment with Highly Active Antiretroviral Therapy (HAART) have to receive continuing treatment for the duration of their life. The conditions of disease and the effects of treatment can change the level of their quality of life. This descriptive study aimed to investigate the quality of life of 16 HIV infected orphans receiving HAART in Doi Saket district, Chiang Mai province. The sample was selected by purposive sampling technique. The instrument used was a questionnaire comprising of 2 parts: the first part was on the socio-demographic characteristics of the children and their caregivers and the second part was on investigating the quality of life of children using the quality of life questionnaire developed by Aeamlaor (2001). The quality of life in this questionnaire is divided into three components: responsiveness to basic needs for children in 7 dimensions, children's health and illness and life satisfaction. Data were analyzed using descriptive statistics.

The results revealed that the overall quality of life score of the sample was at the good level. When divided into 3 components, it has been found that the entire sample had a good level score for responsiveness to basic needs for the children in 7 dimensions and the children's

health and illness component but in terms of life satisfaction, only 9 of the sample had a good quality of life while 7 had a moderate level.

The findings of this study may be used as a guideline for health care providers to provide more effective holistic care among HIV infected orphans receiving HAART.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright © by Chiang Mai University All rights reserved